

DE
STVDIIS
IESVITARVM

abstrusioribus.

Permissu Superiorum.

1609.

A

DE
STVDII
IESVITARVM

Amsterdam.

1603.
Petrus de S. Barbara.

ALVO LECTORI

S.

Intare nunc, aut aduenisse potius no-
uissima illa tempora, toties a Christo
& Apostolis predicta, nemo est paulo
cordatior qui dubitet: cuius rei vel ar-
gumenta esse potest apostasia longe lateq;
per orbem terrarum diffusa, & maledic-
ta consuetudo in eos qui soli tanto incen-
dio accurrunt, aut certe accurrere vi-
dentur. Patres dico societas Iesu, quos
vera pretiosissimum illud aurum dice-
re possumus, sed igne probatum an vere
probandum non facile dixerim. Existi-
mare certe non potui, qualem dignissi-
mum, quae si fieret (ut & futurum spe-
ramus) bonis nec pondere nec numero
quicquam detraberetur, quin explora-
tis cognitisq; tot virtutibus multo meli-
us cum ipsis ageretur. Sed ad nostros ut
reuerentur, horum fides, pietas, simpli-
citas & (supra omnia) vite innocentia
valent apud omnes haud iniquos rerum
estimatores effecere, ut soli doctrinae
Christiane propugnatores digniq; an-
tistites

EQUO LECTORI.

distiterat & multis iam annis censeantur.
Quod & sanctissimum Iesu nomen,
quod sacerrimus hic ordo praefert, non
obscurè indicat, cum secta reliqua, prae-
stantes, Lutherani, Calviniani & quon-
quot alij a Christi & Apostolorum tem-
poribus exorti sunt, communi Christa-
norum nomine sint contenti. Sed quibus
artibus, quibusq; studiis hanc famam ar-
centi conscenderint, ac tam tenuerint
ut omnes intelligant, visum est narrare
vinculam hanc ab amico quodam meo
scriptam, ipso inscio, fortassis etiam no-
lente, edere, quam scio non una ex parte
impetitur. Verum dummodo veri-
tatis & innocentiae antidoto nos muna-
mus, ut non diabolus aut quisquis alius
Antichristi propugnator in nos p[ro]luer,
invidia sua viris: nos certe in vesperas-
cas illius aopaxia acquiescimus, ne plu-
ris eorum maledicta faciemus quam la-
tratus canum. Tu interim Christiane
lector, haec paucula quae praemittimus, ac
velut in gustum damus, boni consule, &
lisorumq; periculis edoctus discas sapere.
Vale.

Studijs Iesuitarum

abstrusioribus.

Vod M. Caro olim

dixit: Mirum si arripes

araspicem videris non

videar; idem quis non

incommodè de Iesuitis

pronunciet: mirum si

Iesuita Iesuitam videris

risum colubear. Quod

non de Iesuitis Iesuitis, quibus vel ob in-
firmam debilitatem, vel religionis opinationem,
vel temporis breuitatem, et abstrusiores Iesu-
itarum sectae ignota sunt: hi namque tanta
discipline seueritate coercentur, ut nemo
horum nisi sagacissimus quisque subodorari
possit, quid monstri subitu. Sermo vniuersi
est Iesuitarum. Regibus, Patribus,
Provinciis, Generalibus, quorum tanta
est cum omnium flagitiorum, tum maxime
fortitionum, prodicionum, & magicarum
artium, communio & societas, ut omnino
mirum videri debeat; si quis alteri repente
sue obuium, & ita quoddam quasi ex-

De studijs Iesuitarum

emplar sui intueatur, non exemplo rideat
effusum. ~~Et si in loco~~ ~~non in loco~~ ~~reconditum~~, ~~quod in loco~~ ~~non in loco~~ ~~reconditum~~
videtur, ~~et si in loco~~ ~~non in loco~~ ~~reconditum~~, ~~quod in loco~~ ~~non in loco~~ ~~reconditum~~
possit, & certe nominabo, si eorum nec
vel hircere audent. Omnia autem nunc bre-
uiter & rudi quadam delineatione, at suo
tempore Deo volente, fusus & prolixius as-
signatis omnibus circumstantijs.

Principio, si ingrederis Collegium aliquod
Iesuiticum, præcipue in vrbe aliqua ampla &
populosa, constitutum. Atque hoc præci-
pue? Cum nullum sit Collegium in loco
mili & obscuro. Si inquam in tale aliquod
Collegium ingrederis, iam primum ab in-
troitu intus, diligenter Intitorem; Is
plerumque senio iam confectus, aut si iunior,
certe exploratissima fidei, & acutioris
fidei, si quisquam alius, præcipue Iesui-
tica Cabala nouis apud huc deposita sunt
omnis generis & status virilia, & muliebria
vestimenta. Hæc varijs modis, quam quisque
personam agere se possit confidit, induit lo-
sunt mirabiles, exceptis imposturas. Nunc
enim militari habitu conspicui, per plateas
& compita reguntur, & in publicis lupanari-
bus scortantur & heluantur. Nunc tunicas
vestem induit, sequitamberanos nob. Colu-
nias professi, explorant in diuersis locis, quid
vulgò de sese dicatur, quæ consilia volun-
tur, & inuancur. Nunc Doctorio habitu &
annulis radiantes, & ex cathedra P. Pontifi-
cis esse assertores, ubi sinit loquutione
aliqua

et plebs, quibus sunt filij, eos tanquam ali-
ud discituri, advenit, & in eorum familia-
ritatem se insinuant, miris modis. Hortan-
tur ad extremum vs. filios suos Iesuitarum di-
sciplinæ committant: Nam & se a iunioribus
Magistris vestros, & non penitendos, fecisse
progressus: Nunc nobilem induti, condu-
cto foris equo ferendo, principum aulas fre-
quantant, causa officij: Nunc exules prae se
ferunt, sibi que subueniri petunt, praesertim a
Theologis Protestantibus & Calvinianis, ut
explorant quid contra se scriptum sit. Sic tales
omnino putio fuisse eos qui vos hactenus, nisi
retinerendi, tam misere deceperunt. Sed quo
magis in posterum tales explorantes caveat
is, dicam vobis postea quid consilij modo,
modo inquam, coepimus Iesuitae. Nam vero
impossibile mulieres vestras? Audite: Gul-
lus Terentianus leno, raro subducta ratione,
ad conciliandos incoereticos amores fuit,
quam sunt hodie Iesuitae, quae praesertim is
quoniam dixi sanitor. Nam quod alij in pene-
trabilibus & adytis templorum per auricula-
rum confessionem consequi nesciunt, hic
blanditijs & varijs affectibus, facile in-
ducunt. Praesertim apud pauperiores viduas
& mulierculas, quae filias committunt, aliqui-
tendae eleemosynae causa. Et adde nonnulli
in LX, vel LXIX, Nectrix, &c. Hos ubi in
nullum atraxit impossibilis possitor, ex si-
mili faceris, & denique sequentibus vestibus,
ad alij quas habet in promptu, splendidi
de exornat, easque per varios amicaeque
ad

De studijs Iesuitarum

Veneran-
dum Do-
minum
Patrem,

ad V. D. P. deducit. Isthæc autem non sunt
interdium, sed sub seram erepusculum. Inde
totam noctem helluationibus, & tripudijs
exigunt: Iunioribus hæc non animaduer-
centibus.

Habent enim ad hæc reducta & concame-
rata aut etiam subterranea loca; ut illi qui ex
lim Romæ Veneri initiabantur, quorum tam
belluina fuit ad tænis lasciuia proiectio, ut
iram Deorum verius Senatus, lupanar illud
funditus euerteret: ut Lilius testatur. Hæc
de Iulio Iesuitico. Quibus ad hoc addo, si
qui forte talem aut tantum apparatus con-
spiciunt vestium, miranturque quid sibi velit,
his respondetur, isthæc omnia conservari
agendarum comediarum gratia. Sed hic est
finis minus principalis.

Iam porro Templum ubi es ingressus, ne
dubita quin ferre o celo ambules. Mâs tibi
imminet cruentus, non ille Principis pacis;
subter te luridum inferni barathrum, & of-
ficina carnificum. Referam hic bonâ fide,
quod ipse vidi: Bragæ supra Templi laque-
aria, aliquot millia ferreorum castorum, &
flagellorum inuenies; ut Bohemis fere mos
est, ad latera disposita sunt tormenta bellica,
& Musquetæ quamplurimæ; interpositis
lanceis, & bipennibus: In medio ubi eocunt
arcus laquearium; prægrandium missilium
lapidum aggeres conspicies quamplurimos:
similem apparatus deprehendes in Graci-
tiæ; de reliquis Collegijs non dubito. At
in quem finem quæretis obsecro, facere &

be

2 A

mili

militarem ab initio mirabilem & prodigio-
sam visam. Sed res sic habet; sciunt Iesuitae
se in omnium prope hominum, & saniorum
Papistarum versari odio, propter res tur-
bulenter & nefaria se gestas. Neminem
anim curam, ne consortes quidem Religio-
nis dummodo Pontifici gratificentur etiam
cum totius orbis confusione & patriae pro-
ditione. Quia igitur in perpetuis animi con-
sternationibus haerent, matutis sibi cautum
vultum, istiusmodi apparatus bellico. Metu-
unt enim, & ego met ab apsis aliquoties audi-
ui, ne sibi idem accidat, quod Templariis,
qui licet impense Pontificij essent, tamen
propter ambitionem & avaritiam intollerabi-
les effecti, de consensu omnium Christia-
norum principum, & ipsius quoque Pontifi-
cis approbatione, uno prope momento, per
universum mundum e medio sublatis atque
exincti fuerunt. Idem accidit & Pythagoris
discipulis Iesuitis in Italia. Verum in
Templo volunt potissimum reposita sua
praedia & arma, idque propterea, siue enim
etiam tumultu concursus facta Papistis auxi-
liandi gratia ut subito armari possint, siue di-
cipulandi & praedandi causa alienae religionis
affectu ut supernis telis & lapidibus lobrui
queant. An verò hoc non est ex domo ora-
tionis facere speluncam latronum? Sed audi-
te quae magis miremini & detestemini. Nam
haec sunt aurea & eburnea praedia illa quae se-
quuntur. Subter pavimentum templi Graecij
& alibi sunt cavernae & carceres subterranei.

facturam & quæ præterea in se flagitiose fecissent palam conquesturum affirmaret, cuiusmodi carceri manciparent, ex quo postea nunquam emerisse visus. Nulli iuniorum dubitantis quin sub diris cruciatibus expiraret. Hoc in audite tyrannidis exemplum, suo tempore consignatum, omnibus circumstantijs, quod ipse miser Clusius facturus erat, divulgabo ego. Quin & aliud huius non dissimile facinus in Martini quendam, cuius parentes vivunt, optime Wittenbergæ, aut Milbergæ, fœderatæ civitatis auldensis, testis ad nullum omnium hominum oculis subiectum. Et quorū existimatis istiusmodi barbarie absumptas foeminas & quot intereptos infantes? quot luculentis & amplis patrimonijs sublatis adolescentes? Ego quidem non dubitab, sed firmissimè stans, quod ita sub noctem acutis acutis, in his cingulis, magis, suspiria & lumenque longe cælestis, gellidissimum exigente meo sudorem per corpus, & pilis horrore rigentibus crediderunt esse animas recens defunctorum, ego credidi recens natalium & defunctorum. Certe cum ire quid loquar ad extremam Deo voluntatem valiam datus. Solent illi in huiusmodi subterraneis locis, tunc dum Diabolo præbere spectaculum, terrificas induci larvas novissæ ad hanc tragediam evocant, horrendo cum horrore occurrunt, namque fractum defectu sunt cordes, eos scilicet degeneres ad penitentiæ actum Magistratum non admittunt, sed ad infemorum artem, vestibula abijciunt,

De studijs Iesuitarum

ijciunt audaces res diligenter notant & scrip-
tijs reseruant. Sed res saepenumero ca-
dunt infelicitur, vt anno 1602. mense Sep-
tembri Praga contigit, dum quinque Iesui-
tis primarijs sub laeuis Diabolicis Inuentus
occurrentibus, miscuit sese sextus, & is haud
dubie verus Diabolus, qui vnum ex quinque
illis fictis ita medium complexus arctè pres-
sit, vt triduum post moreretur. Factum id
lippis & sonsonibus Praga notum. Nec ta-
men Tragicodistis exim decessit in sacrilego
Magiae studio obstinate pergit. Inter om-
nes autem Iesuitas Magicarum artium periti-
tia eminet. Pict. Cottoun Gallus, quem Rex
ipse tanti facit, vt Regiae mensae adhibeat, &
familiares cum eo misceat sermones, de quo
ipsi astant Iesuitae, quod speculum habeat
constellatum, in quo quicquid scire Rex vo-
ueat, perspicue ipsi representet, nec esse quid
abstrusum, nec geri & consultari in reliquo-
rum monachorum intimis conclauibus,
quod ipsius constellati, vel potius condia-
lati, speculi beneficio non in lucem profere
possit. Et quidem huius Iesuitae Magi consili-
opera sunt Iesuitae potissimum, vt quendam
imperij principem cumque Euangelicum in
suas partes protrahere conati sunt, quando
quidem Magiae studio mirifice delectatus fu-
isse dicebatur. Quos vero nouitios huius ar-
tificio perdiscendo deputarunt, ipsi explicant
nongentas illas propositiones, quas Miran-
dulanus Comes Romae affixit. Item Johan-
nis Trithemij librum de secundis. Item Cor-
nelij

nelij Agrippæ librum de occultis Philoso-
phia: Item Theophrastum de constellatione
& sigillis planetarum: Item nescio cuius ab-
bas ætæanographiam: Item artem Pauli
ad conciliatâs reuelationes: Vbi diuinum
illum Paulum intelligunt, quem dicunt arte
quadam Magica instructum, tantas perce-
pisse diuinitus reuelationes. Tandemque di-
cunt calluisse Iohannem, imo Christum ip-
sum omnibus numeris absolutissimum fuisse
magum non dubitant affirmare: & egomet
ab ipsis non semel audiui, imo enumerare
possum a quibus. Et hæcenus de Templo Ie-
lunico. Quibus addo subterraneas illas la-
tebras Circea antra, subesse plerumque cho-
ro aut peristyllo, non vbi populus consistit.
Nunc vbi te contuleris e Templo in Musæ-
um; de Triclinio enim Cubiculi & area re-
creatoria, item de disciplina nouitiorum, qui
iam votis se abstinerunt, & de conuiuii car-
cerorum discipulorum, qui Iesuitarum curæ
sunt commissi; item de methodo & ordine
studiorum nihil nunc quidem dicam, sed in
aliud tempus differam: & sunt pleraque om-
nia aliunde nota: Vbi, inquam, in Musæum
te contuleris, ad dextrum latus te conuerte,
videbis lectissimam & instructissimam Bibli-
othecam omnis generis auctorum; libri om-
nes in pelles aut membranas nitidissimas
compacti, auro & argento radiant: Quorum
vix est quodidianus, pulpitis dispositi in præ-
longa tabula, catenulis alligati sunt. Ad in-
teriorem Bibliothecam solis ingredi licet: pa-
tribus

De studijs Iesuitarum

tribus & libros inde mutare quos volunt: Junioribus præstant illi quotidiani; nec sine Regentis veltia de reliquis vel apicem excerptare licet. Cæterum in hac Bibliotheca nulli sunt libri hæreticorum, sed probatissimorum auctorum & Catholici omnes. Indignis enim iudicant ut inter reliquos locum obtineant aliquem & forte metuunt ne pestifera contagione alios inficiant. Quare ad sinistram latus te conuertere. Ibi cernes miseros hæreticorum libros in luctu & squalore constitutos, & quidem atris pelilibus & albis membranis ligatos, & atro colore desuper tinctos omnes. Ex his ne paribus quidem eximere fas est, quos desiderant sine præfatu Regentis. Junioribus ne petere quidem liceo, nisi carmine prius aut alio scripto principum auctorem, cuius scripta cognoscere cupiant, boni generis conuictorum prosciderint. Inter hæc Bibliothecas medium obtinet Museum, multis sedibus cæcæ vel ab invicem separatis distinctum; Dextram latus oblidens patres, sinistram Iuniores, qui iam ordines aliquot susceperunt. Reliqui novitij communibus & auctoribus sunt immixti, ut ipsos observent, ipsis Iesuiticam statuitatem & excellentiam continuis vocibus maxime locupletioribus & heridibus patrimoniorum suorum unice ingerant.

De studijs Iesuitarum hic nihil subijerim: sed describam breuiter examen Prouincialis quod huiusmodi extare arbitror.

Prouincialis

Promittialis in ea provincia seu potius regi-
no, quod inspectioni sue steterit commis-
situr est. Denominatur. Eius officium est in-
uiscere Collegia eorum, supputare reditus, &
census in super annotare diligenter, quinam
ex magnatibus liberos in collegiis erudici-
turent, & quot illorum sint numero. Num
quibuscumque aliqua fiat accessio discipulorum,
& amplificatio fortunarum & opum. Num
qui sint & quos ex Lutheranismi conuersi:
si nulli, an etiam aliqua facta Pontificis Reli-
gionis immutatio, ratio immutatio, & inest
ra honorum, & exprobrat negligentiam &
solicitudinem, mandaque seutiter de dam-
num acceptum resarciant. Quod si gesserint
sefe egregie, & multos conuerterunt, omnes
laude cumulat & oratio offert. Insuper scifi-
catur, quae sit vicinorum hereticorum de
ipso opinio, & quae tam consilia magnarum
qualiter habeant conuentus, & quos, & ubi
quid deternant, quid volent. Item an he-
reticorum principes crebrius sint domi an
alibi, ad quos nam proficiscantur frequen-
ter: Quali quisque fringentio, quibus rebus
ut plurimum delectentur: an etiam aliquam
suspiciat Republicam, An amore & studio re-
neatur aliquo religionis, an potius, an vi-
ros, & venam indulgeat, an quos habeat in
aula Catholicos: quinam sint populares ser-
mones de suis principibus. Num Ecclesia ad-
nec sario rum farchifcent. Num pastores Ec-
clesiarum sint viri docti & diligentes, an ve-
ro somnolenti & illiterati. Num Theolo-
gica

De studio Iesuitarum

gica facultas in vicina Academia floreat?
Num crebriores habeant Theologi disputa-
tiones: & contra quos maxime. Quos li-
bros & quade nuperrime in lucem edide-
runt. Ad hæc & alia si respondent, Regens,
& patres reliqui appositis, iustitice prædicat
conscientiarum & vigilantiam: sin minus,
eosque istarum rerum nescios deprehendit,
acerbe vituperat. Quid igitur, inquit, vos
somnialem & desidens, qui perditum his
Romanam Ecclesiam? Quomodo summe
Pontifici inertiam vestram probabitur? Qui
non insinuat, vos agendistis hæc? Cur me-
ritis? Cui non intrepide rem aggredimini?
Dedum hæc acta, dudum hæc perfecta esse
opportuit. Videte vigilantiam hæreticorum
incredibilem, & vos stertitis. His & simili-
bus verbis eos increpat & exagit. Tandem
querit de discipulis, conquisitoribus, & reli-
quis quot eorum sint numero, quantumque
iusque profectus; aliquid quidam studium
inclinat; Num quis inter eos spinosior &
sempuliosior. Talem enim a Theologica
studio prorsus remouendum existimant; ni-
si scholastica disputationibus probe exerci-
tatum, & opinione Religionis imbutum.
Querit præterea num quem habeant in suo
gremio qui pro amplificanda Romana Eccle-
sia laudabili aliquo facinore se astringere, &
vitam denique profundere non dubitet; si-
quidem necessitas aliquando id flagitare vi-
detur. Ad extremum, omnia isthæc config-
nata Generali transmittit Romanam. Per quem
immediate

immediate significantur Pontifici. Atque sic per totum orbem Christianum nihil geritur, aut consultatur quod non per hos imperij proditores innotescat Papæ. Per Provinciales etiam Iesuitæ ab vno Collegio in aliud transferuntur; idque fere triennio quodlibet.

Addam postremo miras Iesuitarum technas, quas nuper admodum communi consilio fabricatas ad subuertendum Ecclesiæ & Reipublicæ statum in Imperio Romano in effectum deducere conati sunt, & conantur etiam hodie. Est enim hic eorum finis vnicus, quo pacto commissis inter se Imperij Principibus & sublati ex medio principes Ecclesiæ Doctores, Hispanicam tyrannidem & Primatum Pontificis in Germaniam subinferant. De quo ipsum Provinciale DEL RIO verba facientem commemini. Consilia & machine fere sunt huiusmodi.

Principio videndum & elaborandum quomodo potentissimi Imperij Principes a se invicem abalienentur. Hic finis est. Medium ut abalienentur, est ipsa Religionis in ipsis diversitas. Cæsar ita se declarat Religionis libertatem locum non habere, nisi prius ablata restituantur post Passanientem transactionem: hoc illi certe renuent & excutient. Mittat igitur Principes, & idem flagitet a Cæsaribus Imperij: illa autem obediunt aut non obediunt: Si prius, saluati erunt; Si posterius, proscribatur eas & vicini Principibus,

De studijs Iesuitarum

Principibus, ac semper vni Calviniano, alteri Lutherano diripiendas tradat; non enim putarunt Pontificij tam prudentes fore principes in causa Donavercdensi, quin se ad minimum vel Palatinus, vel Wirtembergicus oppositurus esset Bauaro; quo pacto proscripti fuissent & ipsi, & omnis conscissa pacis candidatio, non modo cum Pontificijs, sed & Calvinianis. Quia vero consideratius egerunt quam existimatum fuit, ad has se converterunt fraudes Iesuitarum; nam proscriptis una atque altera civitate imperij nullus sibi temperaturus est principum, quin mallet sibi potius quam alteri annulo communi praeda consulere. Hoc in genere. In Specie autem adnotandum esse, ut commissis inter se Saxonicis principibus, potentia eorum frangatur. Id autem fieri posse commodissime, primo si primatus Magdeburgensis, qui nunc est Elector Colonienfis, Bauaro decernatur administrandus. Id neque Brandenburgicus, neque Saxo facile concesserit. Secundo, si non succedat pro veto, aliquid causa obtinendum, quare videatur aut videri debeat ab Electorali dignitate remouendus Saxo. Sit enim olim Imperij proceres Vincellanus & Gersericus, cum de hoc tractaret, quia ipsi videbatur ignostum quod habere etiam possit Gersericum iustissimam causam; quare Saxo nem quotidie ebrium ab Electorali dignitate remoueat. Tradat igitur & restimat hanc dignitatem familiaribus Wittenburgensibus. Et quia principes adhuc minores ad administrationem

Principibus

tionem

tionem inepti sunt, Henrico Brunsvicensi
principi literato & vigilantissimo. Hæc res sine
dubio incredibiles exitibus per totam Saxo-
niam turbas, ita mutuas & atterent viribus &
conflictentur communi, mox superuenturo
hosti resistere nequeant. Brandenburgicum &
Pomeranos quod attinet, dandam operam
ut affinis Cæsaris Rex Poloniæ cum patruo
suo Rege Sueciæ Carolo sic paciscatur, ut
Prussiam communi sectioni subiciant, & in
capita, quod Brangeburgicus suis viribus im-
pediet & contra resistet. Palatiz vero Land-
graviam adiungendam ut cum patruo Lu-
dovico dividat hæreditatem æqualiter. Her-
feldensem administrationem resignet Epis-
copo Herbipolensi, firmitus, ut proscriba-
tur, & Ludovico eius ditiones assignentur.
Wittenbergensem porro Ducem & Palati-
num facit committi potestatem, & ad re-
stitutionem cenobiorum aliquot dux adiga-
tur, & si nolit proscribatur, assignatis Electori
vicinis aliquot Monasterijs, & inter ea cum
primis vno quod quidem desiderasse dicitur.
Hæc sunt funesta consilia Remitarum, quæ ex
ore ipsorum audiui summo cum stupore &
admiratione; suntque quam plurima alia quæ
non mihi nunc occurrunt: & in hunc finem
spectat pax Turcica & Belgica. Sed Deum
credo rem direxisse in Ecclesiæ salutem, sic ut
quas illi inimicitias inter Germaniæ proceres
serere nituntur, eas iam conspiciant flagrare
inter Cæsarem & fratrem eius Matthiam
Pontifici addictissimos & charissimos filios.

Quin

De studijs Iesuitarum &c.

Quin & hoc deliberatum & consultatum a
Iesuitis, ut emissis aliquot audacissimis scer-
rijs præcipuos Evangelicæ & Calvinianæ
Ecclesiæ doctores veneno tollant, tanto in-
torcandi peritia instructis, ut perenas salinas
Mallurias, lebetes & cætera quæ ad usum
quodidianum destinata sunt sic inficere vale-
ant, ut licet decies ter ex tergantur, tamen a-
trocissimi & præsentissimi venem vim retin-
neant. Quapropter omnes pios & sincerot
Ecclesiæ antistites hortor, ut in posterum sibi
cauere velint; nec cuiquam facile fidem ad-
jungant nisi prius probe explorauerint.

Hec in mearem mihi nunquam venire po-
tuisse, nunquam etiam venissent, nisi a pri-
marijs Iesuiticæ colluiei socijs hæc singula
& multo alia plura accepissem, quæ in patriam
& Ecclesiæ salutem in apicem producere
debui, nunc quidem solum delineando, ut suo
tempore volente Deo omnibus coloribus
& circumstantijs loci, temporis &
personarum exprimendo. An-

gusta Vindelicommar.

Martij. 1604.

Quia

